

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Listopad 2012.

Za větší úctu k lidem nemocným, starým a umírajícím.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

My lidé máme, mimo jiné, jednu nepěknou vlastnost. Když je něco špatně a nechce se nám to měnit, prostě věc nebo situaci nazveme jiným jménem, a máme po problému. Začíná to už v dětství. Vybavuje se mi jedna malá holčička, která se urputně bránila nařčení z počůvání tvrzením, že se jen hodně zpotila. A tak se ve školách neuvolnila kázeň, ale děti se mohou více realizovat, v zaměstnáních se nekrade, ale berou se jen věci, které stejně nikomu nebudou chybět, sobci a podvodníci jsou nepřizpůsobiví občané. Není promiskuita, ale svobodné nakládání s vlastním tělem, konečně osvobozeným od jha středověké morálky. Není krize manželství, ale moderní způsob partnerského soužití, neprovádí se potraty, ale přerušování těhotenství. Někteří lidé nejsou v Boha nevěřící, svévolní a zatvrzele setrvávající ve svých hříších, ale emancipovaní tvůrci vlastních životních pravidel s právem na soukromou víru. My kněží nejsme špatnými pastýři, ale progresivními muži nepochopenými od církve i od světa...

Proč ale toto vše píšu právě v listopadu, kdy se modlíme za nemocné, staré a umírající? Řekněte někomu v kostele, že je starý. Myslím, že ve velkém procentu případů se urazí. Je přeci senior, a ač to nepřizná, očekává naše opakované ujištění, jak dobře vypadá. Zvláště při oslavě narozenin je nutné zdůraznit překvapení mezi počtem let dotyčného a jeho mladistvou vizáží. Přejeme hlavně zdravíčko. Jistě, to je velmi důležité, a kdo trpěl nebo trpí nějakou těžší nemocí, ví své. Kde je přání Boží pomoci v obtížích nemoci, stáří, věrnosti Boží vůli, spásy?

K čemu toto vše vede? Když už člověk nemůže dál předstírat, že je zdravý, mlád nebo alespoň čilý senior, ztrácí půdu pod nohama. Ztrácí smysl svého bytí na tomto světě. Okolí se pak k němu může chovat obdobně. Chceme-li zlepšovat úctu k nemocným, starým a umírajícím, musíme začít u sebe. Jsme sice věřící, ale dobře jsme si osvojili současnou zálibu nazývat věci nepravými jmény, vytvářet svět iluze. Stáváme se tak ale místo svědky toho, který je cesta, pravda a život, obilnými hroby a syny temnoty.

Děkuji Vám za modlitby a přeji nám všem život v pravdě!

Jiří Korda, kněz Kristův

Mariánská pouť Od oceánu k oceánu

Homilie světícího biskupa Josefa Kajneka z 28. srpna 2012 v Hradci Králové u příležitosti mezinárodní poutě za ochranu života

Globalizace je jev, který mění tvář světa. Patří k organickému a zdravému vývoji dějin? Stvořitelovo „podmaňte si zemi“ je hluboko vepsáno do kódů našeho života. Nesmíme však zapomínat na hřích andělů „nebudu sloužit“ a na ďábelské nabídky našim prarodičům „budete jako Bůh“. Drama selhání svobody andělů i člověka provází lidstvo dodnes. Má mnoho podob. Co dělat, aby se toto smutné dědictví neprojevovalo příliš? Jaké máme možnosti, aby se tento duch, v němž jsou zřetelné tendence „proti životu“, nestal chronickou nemocí přicházejících civilizací?

„Od oceánu k oceánu“ má název tato pouť s obrazem Matky Boží Čenstochovské. Díváme se do její zraněné tváře. Je v ní zobrazena tvář lidských dějin, ale i dnešního světa. Jaký smysl má tato nevšední pouť? Proč máme nahlížet do tváře Ježíšovy matky a hledat v ní tvář svého vlastního života? Zdá se, že tato mezikontinentální pouť Panny Marie je velkou výzvou k zamyšlení a pozváním k odvážnějšímu přijetí Pána života, Ježíše Krista.

Maria s tajemstvím svého života prochází (symbolicky) světem. Její Fiat je „ano ke každému životu“. Je to důstojný a vítězný protipól satanovu „nebudu sloužit“. Život v duchu mariánské spirituality je velkou pomocí a silou pro chvíle, v nichž zakoušíme křehkost svého lidství, a to v pokušení dávat přednost ideologiím světa před požadavky a plány Božími.

Maria zůstala věrna svému rozhodnutí i na Kalvárii. Potvrzuje tak svou osobní svatost. Na Kalvárii se naplňuje její nazaretské „staň se“ a dostává intenzivnější – globalizační rozměry. Církevní Otcové obrazně říkají o Panně Marii: „Bolesti Kalvárie byly ony porodní bolesti, kde jsme se stali jejími dětmi - to je tvůj syn.“ Na Golgotě vrcholí i Ježíšovo „ano lásky“ k životu každého z nás. V Ježíšově umírání se před naším životem otevírá tajemství života v plné kráse. To je velký paradox naší křesťanské víry, ale Ježíšovo umírání je umírání z lásky. Mariino Fiat se na Golgotě stává manifestací života od početí až ke smrti.

Člověk nemá právo pohrávat si s darem života jako s bezduchou věcí. Život má cenu Kristovy krve a celoživotní oběti Panny Marie. S plnou vážností i rozechvěním volal před lety zvěčnělý papež Pavel VI. na adresu celého světa v souvislosti s encyklikou *Humanae vitae*: „Lidský život je posvátný už od početí. Běda tomu, kdo se ho tkne.“

Jak si může člověk osobovat právo nad ještě nenarozenými? V každém takovém projevu svět sahá po zakázaném ovoci a přiklání se na stranu civilizace smrti.

Zvěčnělý lékař, gynekolog, kněz P. Ladislav Kubíček často říkával: „Bůh měl možná už dávno ve svých láskyplných záměrech s lidstvem, narození někoho, kdo posune svět dál s genialitou svého rozumu a pomůže vyřešit ne jeden palčivý problém. Možná se už měl narodit vynálezce léku proti rakovině, nebo nějaký politik, který by už vyřešil

neklid v našem světě. Když jsme si takové nenechali narodit, Bůh nebude hned zaskakovat svou mocí za lidské sobectví.“

Vzpomínám na dnes už zemřelého kněze P. Ladislava Kiovského. Při jedné katechezi se snoubenci, bylo to po ruské okupaci v roce 1968, řekl: „Od potratového zákona jsme nenechali narodit půl milionu vlastních dětí. Máme tady za to půl milionu cizích vojáků, okupantů.“ Vzali mu za tuto poznámku tehdy státní souhlas.

V prvním čtení jsme ve Skutcích apoštolských nahlédli do jeruzalémského večeřadla. Apoštolové spolu s Pannou Marií setrvali na modlitbách. Je to poslední zmínka o Matce Boží v Písmu svatém. Spolu s apoštolý tam Maria tvořila jádro prvotní církve a připravuje se s apoštolý na událost Letnic.

Maria věděla, kam patří, kde má být a kde pomáhat. Dává spolu s apoštolý příklad modlitby. Je to zvláštní, že nejhlavnější mariánská zjevení – Lurdy, Fatima, La Saletta, se v dějinách církve staly v posledních dvou staletích. Každé z nich je výmluvným znamením a výzvou k obrácení. Panna Maria nás v duchu evangelia vybízí k modlitbě a pokání. Člověk je tvor, který může proměňovat denně svůj život a dávat mu podobu plnějšiho života, a tak v něm nechávat působit Boží dary.

Kultura života, kultura smrti – termíny, o nichž často hovořil blahoslavený Jan Pavel II. Čemu dáváme přednost? Jakými cestami se bude ubírat svět dál, je otázkou naší svobody. Bůh se svobodně rozhodl pro život každého, kdo se narodil. Celé dílo vykoupení je toho dokladem. Panna Maria je naší Matkou, ale je také i Matkou Života a Matkou pro Život.

V neděli jsme četli v 1. SZ čtení o tzv. Sichemské smlouvě. Jozue pozval na toto místo zástupce vyvoleného národa. („Když předstoupili před Boha.....I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“)

I my jsme přijali pozvání k této mariánské pouti Od oceánu k oceánu. Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom někdy opustili civilizaci života. V následujících několika minutách mlčení a pohledu do tváře ikony Panny Marie Čenstochovské, vyslovme ve svém srdci své ano k úctě a ochraně života, své rozhodnutí k obětem za obnovu v našich rodinách, svěřme naší matce v řádu milosti budoucnost našeho národa.

+ Josef Kajnek